

Tarcza Antykryzysowa 2.0

Zmiany w zakresie mechanizmów bezpośredniego wsparcia finansowego, zwolnień z obciążeń fiskalnych i administracyjnych oraz nowe rozwiązania pomocowe dla przedsiębiorców

Ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (dalej jako: „Tarcza Antykryzysowa 1.0”) stanowiła pierwszy krok, jeśli chodzi o pomoc dla polskich przedsiębiorców.

Nowe rozwiązania w tym zakresie przewiduje ustawa z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (dalej jako: „Ustawa”). Ustawa została opublikowana dnia 17 kwietnia 2020 r. i weszła w życie z dniem następującym po dniu jej ogłoszenia (z niewielkimi wyjątkami przewidzianymi

w jej art. 118, nie wpływającymi na kształt niniejszego opracowania).

Poniżej skupiliśmy się na wskazaniu kluczowych dla przedsiębiorców zmian regulacji przewidzianych w Tarczy Antykryzysowej 1.0 oraz omówieniu nowo wprowadzonych rozwiązań. Szczegółowe informacje na temat Tarczy Antykryzysowej 1.0 znajdziecie Państwo tu:

USTAWA O TARCZY ANTYKRYZYSOWEJ

Na wstępie zaznaczamy, że Ustawa wprowadza możliwość uzyskania przez przedsiębiorcę wsparcia od Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. lub spółek od niej zależnych (zasady ubiegania się o wsparcie zostały szczegółowo omówione w pkt II poniżej, w bieżącym tygodniu wraz z poszczególnymi działaniami pomocowymi powinny się one również znaleźć na stronie internetowej www.arp.pl). Nie można jednak zapominać, że oprócz ww. podmiotu wsparcie udziela również **Bank Gospodarstwa Krajowego** (dalej jako: „**BGK**”).

Więcej informacji o poszczególnych rozwiązaniach pomocowych znajdziecie Państwo na stronie internetowej www.bgk.pl/pakietpomocy, na której w sposób szczegółowy opisano warunki i zasady ubiegania się o poszczególne mechanizmy wsparcia (tj. np. gwarancje de minimis i gwarancje biznesmax dla mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, a także gwarancje z Funduszu Gwarancji Płynnościowych dla średnich i dużych przedsiębiorców). Nie wszystkie z mechanizmów BGK zostały jednak już przygotowane. Przykładowo w chwili obecnej trwają jeszcze prace nad systemem dopłat do oprocentowania kredytów bankowych dla małych, średnich i dużych przedsiębiorców, a także nad wsparciem z wykorzystaniem funduszy unijnych (chodzi m.in. o kredyty na innowacje technologiczne i pożyczki unijne).

Kolejnym podmiotem udzielającym wsparcia przedsiębiorcom obok Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. i BGK jest Polski Fundusz Rozwoju (dalej jako: „**PFR**”). Katalog dostępnych produktów znajdziecie Państwo na stronie internetowej www.pfr.pl.

W najbliższym czasie opracujemy dla Państwa informację na temat mechanizmów oferowanych przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A., BGK i PFR z uwzględnieniem wzajemnych zależności pomiędzy przygotowanymi przez te instytucje mechanizmami wsparcia a także ich relacji z wcześniej opisanymi mechanizmami Tarczy Antykryzysowej 1.0 oraz 2.0.

Wskazujemy jednocześnie, że trwają już prace nad kolejną ustawą (Tarczą Antykryzysową 3.0), która ma za zadanie wspomóc m.in. branżę budowlaną oraz turystyczną.

2.0

Zgodnie z Ustawą przedsiębiorcy, którzy prowadzą działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, mogą ubiegać się o udzielenie im wsparcia od Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. (dalej jako: „Instytucja”) lub spółki od niej zależnej.

Wsparcie finansowe od Instytucji ma zastosowanie tylko do tych przedsiębiorców, których działalność gospodarcza jest zagrożona na skutek ekonomicznych następstw wynikających z wprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów zakazów oraz ograniczeń w celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem.

Ustawa stanowi, że „trudna sytuacja finansowa przedsiębiorcy” to sytuacja, w której w następstwie COVID-19 u przedsiębiorcy nastąpił spadek obrotów gospodarczych. Spadek obrotów gospodarczych Ustawa definiuje poprzez odwołanie do art. 15 g ust. 9 Tarczy Antykryzysowej 1.0. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się więc spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- a. nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub
- b. nie mniej niż o 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

Aby obliczyć zatem, czy doszło do spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w Ustawie trzeba zbadać wzajemny stosunek łącznych obrotów z dwóch analogicznych względem siebie okresów -

roku 2020 i 2019.

Wsparcie oferowane przez Instytucję ma na celu przeciwdziałanie skutkom gospodarczym COVID-19 poprzez zapewnienie przedsiębiorcom płynności finansowej i w konsekwencji „utrzymanie ich przy życiu” przez okres trwania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz przez okres 12 miesięcy następujący po odwołaniu tego stanu – do czasu ustania negatywnych skutków ekonomicznych dla przedsiębiorców. Z tego względu omawiane wsparcie nie ma zastosowania do tych przedsiębiorców, wobec których ogłoszono upadłość oraz wobec których otwarte zostało postępowanie restrukturyzacyjne. Z kolei w przypadku przedsiębiorcy, względem którego złożono wniosek w postępowaniu upadłościowym lub restrukturyzacyjnym, procedura udzielenia wsparcia ulega zawieszeniu do czasu prawomocnego rozpoznania ww. wniosku.

Przez pojęcie „wsparcie” Ustawa rozumie wszelkie formy oferowania przedsiębiorcom na warunkach rynkowych instrumentów finansowego wsparcia zwrotnego udzielanego przez Instytucję na rzecz przedsiębiorców, w tym w szczególności pożyczki, gwarancje, poręczenia oraz inne instrumenty, których przedmiotem jest finansowanie działalności gospodarczej, z wyłączeniem instrumentów zastrzeżonych dla podmiotów wykonujących działalność bankową oraz ubezpieczeniową. Zgodnie z Ustawą Instytucja będzie publikowała wykaz instrumentów finansowych dostępnych dla przedsiębiorców na swojej stronie internetowej (już trzy dni od dnia wejścia w życie Ustawy).

Z Ustawy wynika, że wsparcie przyznawane będzie w szczególności w formie pożyczek, gwarancji lub poręczenia oraz leasingu lub innych instrumentów związanych z finansowaniem prowadzonej działalności gospodarczej lub zwrotnych finansowych instrumentów dłużnych.

W celu uzyskania przedmiotowego wsparcia przedsiębiorca będzie musiał wystąpić do Instytucji ze stosownym wnioskiem. Co istotne, do wniosku niezbędne będzie załączenie m.in.:

- a. oświadczenia potwierdzającego trudną sytuację finansową przedsiębiorcy,
- b. dane dotyczące sytuacji finansowej przedsiębiorcy,
- c. informację zawierającą opis planowanych przez przedsiębiorcę działań w celu ustabilizowania swojej sytuacji ekonomicznej.

Warunkiem udzielenia wsparcia będzie również:

- a. wyrażenie przez przedsiębiorcę zgody na pozy-skiwanie przez Instytucję danych dotyczących jego sytuacji finansowej, gromadzonych przez upoważnione do tego organy oraz instytucje, w tym w szczególności organy administracji skarbowej;
- b. ustanowienia i przekazania Instytucji przez przedsiębiorcę wymaganych zabezpieczeń (Ustawa nie precyzuje o jakie zabezpieczenia chodzi, zdaje się, że będą one określane z każ-dym przedsiębiorcą indywidualnie w umowie z Instytucją, o której mowa niżej).

Ustawa przewiduje, że wniosek przedsiębiorcy o udzielenie wsparcia rozpatrywany będzie nie-zwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia jego złożenia. Termin ten może jednak być wydłużony.

Udzielenie ww. wsparcia odbywać się będzie na podstawie umowy zawartej z Instytucją. W umowie tej określony zostanie cel, na który przedsiębiorca zobowiązany będzie przeznaczyć powierzone mu środki. W szczególności uzyskane od Instytucji środki nie będą mogły być przeznaczone na regulowanie zobowiązań przedsiębiorcy wobec podmiotów do-minujących i zależnych w rozumieniu Kodeks spół-ek handlowych, a także wspólników, akcjonariuszy, członków rodziny oraz osób bliskich przedsiębiorcy.

Zaznaczyć trzeba, że w przypadku decyzji odmownej wniosek przedsiębiorcy nie podlega ponownemu rozpoznaniu, o ile oparty jest na tych samych prze-słankach.

II

ZMIANY W MECHANIZMACH I ROZWIĄZANIACH TARCZY ANTYKRYZYSOWEJ 1.0

1. Zmiany w zakresie dofinansowania do wynagrodzeń osób zatrudnionych przez przedsiębiorców w okresie przestoju lub obniżonego wymiaru czasu pracy

Ustawa rozciąga uprawnienie do ubiegania się o przyznanie świadczeń na ochronę miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wy-miarem czasu pracy w następstwie wystąpienia COVID – 19 na dodatkowe podmioty, a mianowicie:

- a. organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o dzia-łalności pożytku publicznego i wolontariacie (organizacjami pozarządowymi w myśl tej usta-wy są osoby prawne lub jednostki organizacyj-ne nieposiadające zdolności prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, w tym fundacje i stowarzyszenia które: 1) nie są jednostkami sektora finansów publicznych lub przedsiębiorstwami, instytutami badawczymi, bankami i spółkami prawa handlowego będący-mi państwowymi lub samorządowymi osobami prawnymi, a także 2) nie działają w celu osią-gnięcia zysku);

- b. podmioty, o który jest mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (czyli m.in. prowadzące działalność pożytku publicznego stowarzyszenia jednostek samorządu teryto-rialnego, spółdzielnie socjalne, spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz kluby sportowe będące spółkami działający-mi na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie);
- c. państwowe osoby prawne w rozumieniu usta-wy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach pu-blicznych.

Dodatkowo Ustawa przewiduje zmianę w zakresie obniżenia wymiaru czasu pracy pracownika. Do tej pory pracodawca mógł obniżyć wymiar pracy o 20%, nie więcej jednak niż do połowy etatu, a na podsta-wie Ustawy będzie mógł obniżyć czas pracy pracow-nika maksymalnie o 20 %, nie więcej niż do połowy etatu.

Ustawa wprowadza również zmianę co do okresu, w którym przysługiwać ma świadczenie na rzecz ochrony miejsc pracy i środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników. Łączny okres 3 miesięcy, za który przysługiwać mają ww. świadczenie lub środki liczony ma być od miesiąca złożenia wniosku, a nie jak to było dotychczas na podstawie Tarczy Antykryzysowej 1.0 od daty złożenia wniosku.

Co istotne, Ustawa dodatkowo wyłącza zastosowanie art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 11 października

2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, zgodnie z którym przedsiębiorca, który otrzymał z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych środki na wypłatę świadczeń i) na częściowe zaspokojenie wynagrodzenia za czas przestoju ekonomicznego, ii) na częściowe zrekomensowanie wynagrodzenia z tytułu obniżenia wymiaru czasu pracy, iii) na opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników nie może wypowiedzieć umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika w okresie lub w okresach przypadających bezpośrednio po okresie lub okresach pobierania świadczeń, o których mowa powyżej.

2. Zmiany w zakresie świadczenia postojowego dla osób samozatrudnionych

Ustawa wprowadza zmianę warunków przyznania świadczenia postojowego dla osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą. Takiej osobie będzie przysługiwało postojowe o ile rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 lutego 2020 r.

- a. nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej a przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc (usunięto ograniczenie, że przychód nie może być wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku);
 - b. przychód z umowy cywilnoprawnej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku (w przypadku osób wykonujących umowę cywilnoprawną zachowano więc limit w postaci określenia górnej granicy przychodu wprowadzony Tarczą Antykryzysową 1.0.).
- Ustawa wprowadza zasadę, że o świadczenie postojowe będzie można się ubiegać **więcej niż raz, ale maksymalnie trzykrotnie.**

Z kolei osobie wykonującej umowę cywilnoprawną świadczenie postojowe będzie przysługiwało, jeżeli:

- a. umowa cywilnoprawna została zawarta przed dniem 1 kwietnia 2020 r. (dotychczas umowa cywilnoprawna miała być zawarta przed dniem 1 lutego 2020 r.);

Z Ustawy wynika, że ponowne przyznanie świadczenia postojowego odbywać się będzie na podstawie oświadczenia osoby uprawnionej, której wypłacono już świadczenie postojowe pod warunkiem, że osoba ta wykaże w oświadczeniu, że sytuacja materialna wykazana we wniosku o wypłatę świadczenia postojowego nie uległa poprawie. Kolejna wypłata świadczenia postojowego może zostać dokonana nie wcześniej, niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty świadczenia postojowego.

3. Zmiany w zakresie zwolnienia z obowiązku płacenia składek

Tarcza Antykryzysowej 1.0 zarzucano, że dyskryminowała ona niektórych przedsiębiorców, ponieważ przewidywała zwolnienie z obowiązku płacenia składek tylko tych płatników składek, którzy zatrudniali mniej niż 10 ubezpieczonych. Ustawa znacznie poszerza tę ulgę – przewiduje powyższe zwolnienie również dla tych przedsiębiorców, którzy zatrudniają 10 i więcej ubezpieczonych (z pewnymi odrębnościami, o których mowa niżej). Sprecyzowano również warunki otrzymania zwolnienia z obowiązku płacenia składek przez płatnika, który zatrudnia mniej niż 10 ubezpieczonych.

Zgodnie z Ustawą płatnik składek, który zgłosił do ubezpieczeń społecznych mniej niż 10 ubezpieczonych zostanie zwolniony na swój wniosek z obowiązku opłacenia nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych należnych za okres od 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r. wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek

- a. przed dniem 1 lutego 2020 r. i na dzień 29 lutego 2020 r.,
- b. w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 29 lutego 2020 r. i na dzień 31 marca 2020 r.,
- c. w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 marca 2020 r. i na dzień 30 kwietnia 2020 r.

Z kolei płatnik składek, który zgłosił do ubezpieczeń społecznych od 10 do 49 ubezpieczonych zostanie zwolniony z obowiązku opłacenia ww. nieopłaconych składek w wysokości 50% łącznej kwoty należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek w okresach wskazanych wyżej (i-iii).

Zmiana dotyczy również zwolnienia z obowiązku płacenia składek płatnika składek, będącego osobą prowadzącą pozarolniczą działalność opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne. Ten płatnik składek zostanie zwolniony z omawianego obowiązku, jeżeli prowadził działalność przed 1 kwietnia 2020 r. (Tarcza Antykryzysowa 1.0. przewidywała, że przed 1 lutego 2020 r.) i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, nie był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r.

Należy zwrócić uwagę, że Ustawa stanowi, iż przychody z tytułu zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Zaznaczyć trzeba, że powyższe zwolnienia dotyczą składek nieopłaconych. Tarcza Antykryzysowa 1.0 nie przewidywała rozwiązań dla tych podatników, którzy składki już opłacili. Na szczególną uwagę zasługuje więc art. 113 Ustawy, ponieważ wprowadza on możliwość ubiegania się o zwrot składek za marzec 2020 r., które zostały zapłacone już przez podmioty, którym przysługuje zwolnienie od składek, o którym mowa wyżej (odpowiednio w całości lub części) na zasadach określonych w art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, a więc na zasadach ogólnych.

4. Zmiany w zakresie dofinansowania kosztów wynagrodzeń pracowników oraz składek ZUS dla mikroprzedsiębiorców, małych przedsiębiorców oraz średnich przedsiębiorców z tytułu spadku obrotów

Ustawa przewiduje, że okres, na który może być przyznane dofinansowanie nie może być dłuższy niż trzy miesiące przypadające od miesiąca złożenia wniosku (wcześniej okres ten był liczony od dnia złożenia wniosku). Co istotne dotychczas przedsiębiorca, który otrzymał ww. dofinansowanie obowiązany był do utrzymania w zatrudnieniu pracowników obję-

tych umową ze starostą przez okres dofinansowania oraz, po zakończeniu dofinansowania, przez okres równy temu okresowi. Zgodnie z Ustawą utrzymanie zatrudnienia pracowników objętych umową będzie konieczne tylko przez okres, na który przyznane zostało dofinansowanie.

5. Zmiany w zakresie dofinansowania dla przedsiębiorców – osób fizycznych nie zatrudniających pracowników

Zgodnie z Ustawą dofinansowanie części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby niezatrudniające pracowników w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 może być przyznane na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku (wcześniej nie precyzowano początku tego okresu).

Zgodnie z Ustawą przedsiębiorca będzie **zobowiązany do prowadzenia działalności gospodarczej tylko przez okres, na który przyznane zostało dofinansowanie** (a nie tak jak dotychczas również po zakończeniu dofinansowania, przez okres równy temu okresowi).

6. Zmiany w zakresie pożyczki ze środków Funduszy Pracy dla mikroprzedsiębiorców

W zakresie pożyczek dla mikroprzedsiębiorców Ustawa rezygnuje z obowiązku, aby mikroprzedsiębiorca we wniosku o pożyczkę składał oświadczenie o stanie zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, gdyż od utrzymania stanu zatrudnienia przez mikroprzedsiębiorcę nie będzie już uzależnione umorzenie pożyczki. Jednocześnie przez usunięcie wskazanego warunku Ustawa poszerza krąg mikroprzedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z pożyczki, o podmioty, które wcale nie zatrudniają pracowników. Powyższa zmiana ma więc bardzo duże znaczenie dla przedsiębiorców.

Co prawda Ustawa znosi ww. warunek umorzenia pożyczki (wraz z odsetkami), ale umorzenie uzależnia od innego obligatoryjnego warunku – prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej przez okres 3 miesiące od dnia udzielenia pożyczki. Zatem jeśli pożyczka zostanie udzielona przedsię-

biorcy 30 kwietnia 2020 r. i w dniu 30 lipca 2020 r. przedsiębiorca dalej będzie prowadził działalność gospodarczą – nie będzie on musiał zwrócić otrzymanej pożyczki. W przeciwnym razie pożyczkę należy zwrócić.

Zaznaczyć trzeba, że z Ustawy wynika jednak, że umorzenie nie będzie odbywało się automatycznie – aby uniknąć obowiązku spłaty pożyczki mikroprzedsiębiorca będzie musiał złożyć stosowny wniosek, w którym oświadczy, że spełnił warunki jej umorzenia – a więc prowadził działalność gospodarczą przez okres 3 miesiące od dnia udzielenia pożyczki.

Ustawa stanowi, że przychód z tytułu umorzenia pożyczki nie będzie stanowił przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

7. Zmiany w zakresie odroczenia płatności z tytułu użytkowania wieczystego

Ustawa podtrzymuje przesunięcie terminu uiszczenia opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego na dzień 30 czerwca 2020 r. i możliwość dalszego jego przesunięcia, ale nie przez Radę Ministrów, a ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. Ustawa wprowadza pewne obostrzenie w tym zakresie – wskazuje, że ewentualne dalsze odroczenie terminu płatności z tytułu użytkowania wieczystego nie może być przesunięte na później, niż do końca 2020 r.

Dodatkowo z Ustawy wynika, że jeżeli termin na wniesienie ww. opłaty został ustalony na podstawie

art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami – a więc na wniosek użytkownika wieczystego złożony przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i dodatkowo, gdy termin płatności ustalony w oparciu o ww. wniosek upływałby przed dniem 30 czerwca 2020 r. – opłatę wnosi się do dnia 30 czerwca 2020 r. Z kolei, gdy termin na wniesienie omawianej opłaty ustalony na podstawie ww. wniosku upływałby przed terminem określonym przez ww. ministra, opłatę będzie trzeba wnieść w terminie ustalonym przez ministra, a nie terminie wcześniej ustalonym na podstawie wniosku.

8. Zmiany w zakresie zwolnienia od podatku od nieruchomości oraz rozłożenie płatności na raty

Na podstawie Ustawy Rada Gminy będzie mogła w drodze uchwały zwolnić z obowiązku uiszczenia podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli za część roku 2020 oraz rozłożyć płatności z tytułu tego podatku na raty nie tylko określonym grupom przedsiębiorców, ale również organizacjom i podmiotom, o których jest mowa w art. 3 ust. 2 i 3

ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (podmioty te są wskazane w pkt 2 i) - ii) powyżej), których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

III DODATKOWE REGULACJE

1. Odstąpienie od pobierania odsetek za zwłokę w płatności składek

Oprócz poszerzenia podmiotów uprawnionych do skorzystania ze zwolnienia z obowiązku zapłaty składek Ustawa przewiduje również możliwość odstąpienia od pobierania odsetek za zwłokę w płatności składek.

Zgodnie z Ustawą ze względów gospodarczych związanych z wystąpieniem COVID – 19 (Ustawa nie definiuje tego pojęcia), Zakład Ubezpieczeń Społecznych może na wniosek dłużnika odstąpić od pobierania odsetek za zwłokę w opłaceniu składek należnych za okres przypadający po dniu 31 grudnia 2019 r. Wniosek w tym zakresie może być złożony przez płatnika składek w terminie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie

30 dni następujących po ich odwołaniu. Zdaje się, że jedynym warunkiem wystąpienia z powyższym wnioskiem jest uzasadnienie go negatywnymi skutkami gospodarczymi związanymi z wystąpieniem COVID – 19.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje płatnika składek o odstąpieniu od pobierania odsetek za zwłokę w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku. Odmowa odstąpienia od pobierania odsetek za zwłokę następuje w drodze decyzji. W przypadku otrzymania decyzji negatywnej płatnikowi składek przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Przesunięcie terminu uiszczenia opłaty przekształceniowej

Ustawa uprawnia ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa do ustalenia w drodze rozporządzenia późniejszego terminu wniesienia opłaty przekształceniowej za rok 2020 r., o której jest mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów. Termin na wniesienie ww. opłaty nie może być późniejszy niż 31 grudnia 2020 r.

Ustawa przewiduje jednak, że jeśli termin uiszczenia opłaty przekształceniowej został ustalony na podstawie wniosku o rozłożenie opłaty na raty lub ustalenia innego terminu jej wniesienia (art. 7 ust.

5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r.), a ww. wniosek został złożony przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i termin uiszczenia opłaty przekształceniowej upływałby przed dniem 30 czerwca 2020 r. to opłatę tę wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

Z kolei w sytuacji, gdy termin na wniesienie opłaty przekształceniowej ustalony w oparciu o ww. wniosek upływałby przed terminem określonym w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w oparciu o Ustawę, opłatę będzie uiszczało się nie w ustalonym wcześniej na podstawie wniosku terminie, a terminie w wskazanym w rozporządzeniu ministra.

W przypadku jakichkolwiek pytań lub wątpliwości pozostajemy do Państwa dyspozycji.